887/12

Den 12. marts 2012 blev i sag nr. 80.068:

xxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Lærerstandens Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for visse følgeskader efter et anmeldt tyveri af hans bil, en VW Passat årgang 2004.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klageren ved grov uagtsomhed har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt

Den 22/7 2010 blev der stjålet en taske fra klagerens bil. Tasken indeholdt bl.a. pung, kreditkort, en nøgle til klagerens hus og en nøgle til klagerens bil. Den 6/8 2010 blev klagerens bil stjålet fra klagerens bopæl. Samme dag anmeldte klageren tyveriet af bilen til selskabet. I brev af 20/8 2010 til klageren har selskabet bl.a. oplyst:

> "Du har telefonisk oplyst, at der d. 22.07.10 blev stjålet en taske fra din bil med reg.nr. ... Tasken indeholdt pung, kreditkort, smykker, nøgle til huset, nøgle til bilen mv.
>
> Du har videre oplyst, at du før tyveriet af bilen havde fået skiftet nøglen til huset, og at du havde kontaktet et værksted med henblik på ændring af lås, og at værkstedet ringede tilbage d. 06.08.10 - den dag bilen blev stjålet.
>
> Til videre belysning af sagen, beder vi dig oplyse, hvilket værksted du kontaktede for ændring af lås og hvornår samt hvad der blev gjort for at sikre bilen."

Hertil har klageren i mail af 24/8 2010 til selskabet bl.a. bemærket:

"Det værksted som vi kontaktede var SMC-Biler … (tlf. …). Mener at ham som står for nøglebestillinger hedder ...

I relation til at sikre bilen har den været parkeret om natten hos en genbo ca. 100 meter væk. Der er tale om en trelænget gård hvor selve gårdspladsen vender væk fra vejen hvor den derfor ikke har været synlig fra vejen. Adressen er … og ejeren hedder … (tlf. …).

I de første ca. 5 dage stod bilen der hele tiden da den ikke blev brugt grundet den smadrede rude. Herefter brugte vi bilen, hvilket betød til og fra min kones arbejde, og den var således ikke på adressen i dagstimerne. Den stod så typisk i vores indkørsel fra kl.17 til 21 hvorefter den blev flyttet over til genboen. Som oplyst sker det imidlertid ikke 6.8. hvilket helt konkret skyldes kraftig regn hvorfor vi ikke fik den flyttet.

Da jeg talte med jer telefonisk for et par uger siden, kunne jeg forstå at der skal ske en vurdering af, om vi har ageret uagtsomt, og at det (går vi ud fra) netop er derfor, at I skriver til os i forhold til hvordan og hvor hurtigt vi har ageret. Vi mener, at der er tre forhold som bør indgå i vurderingen:

- Det faktum at bilen ikke blev stjålet ved første indbrud på trods af at nøglerne blev taget
- At vi har taget kontakten til et værksted
- Afstanden fra der hvor indbruddet fandt sted og til vores hjemmeadresse (over 90 km)."

I brev af 1/9 2010 til klageren har selskabet bl.a. påpeget:

"Du har telefonisk oplyst, at der d. 22.07.10 blev stjålet en taske fra din bil med reg.nr. ... Tasken indeholdt pung, kreditkort, smykker, nøgle til huset, nøgle til bilen mv. Tasketyven har således haft kendskab til jeres bopælsadresse samt haft bilnøglen i besiddelse.

Du har henvist til at afstanden på 90 km. mellem stedet for tyveriet af nøglen og tyveriet af bilen, bør indgå i vores afgørelse. Afstanden er efter vores vurdering ikke stor nok, til at i sig selv udelukke eller formindske risikoen for tyveri af bilen med den stjålne nøgle, i betragtning af tyvens muligheder for at finde og identificere bilen.

Du oplyser, at du har kontaktet SMC-biler … med henblik på omkodning af nøgle. I følge dine oplysninger skulle værkstedet have ringet til dig for aftale af tidspunkt for omkodning samme dag, som bilen blev stjålet.

Vi har i denne forbindelse kontaktet SMC-biler …, som ikke kan bekræfte, at der har været henvendelse fra dig vedrørende omkodning af nøgler eller bestilling af nye nøgler. Værkstedet oplyser, at de har søgt i ordrer fra juli og august måned.

Endvidere har vi noteret os, at din bil har været parkeret ved henholdsvis arbejdsplads og en nabos gårdsplads ca. 100 m. fra jeres bopæl. Bilen stod således på din egen bopæl fra kl. 17-21 dagligt. Den dag bilen blev stjålet, stod denne ved din bopæl.

Da du har kontaktet SMC-biler for omkodning af nøgle samt placeret bilen væk fra bopælen, har du været bekendt med risikoen for tyveri af bilen fra din bopæl. Til trods for dette valgte du at parkere bilen ved din bopæl uden at sikre bilen på andre måder.

Endelig kan vi ikke se at have modtaget en henvendelse fra dig tidligere vedrørende tyveriet af nøglen til bilen eller for de øvrige stjålne private effekter.

Det er således vores opfattelse, at du ikke har begrænset skadens omfang mest muligt, hvilket du er forpligtiget til jf. Forsikringsaftalelovens § 52.

På baggrund af ovenstående mener vi samtidigt, at du har tilsidesat din skadebegrænsningspligt ved grov uagtsomhed. Vi kan derfor ikke tilbyde dækning for tyveriet af bilen, idet vi i henhold til vores forsikringsvilkår punkt 5 afsnit 437 ikke dækker for skader forvoldt ved grov uagtsomhed.

Sagen er afgjort i henhold til gældende praksis og til orientering har vi vedlagt kendelse nr. 71.741 fra Ankenævnet for Forsikring, Denne sag kan sammenlignes med din sag hvad angår tyveri af nøgle og efterfølgende tyveri af bil."

Dertil har klageren i mail af 2/9 2010 til selskabet bl.a. anført:

"Det er naturligvis ikke en afgørelse, vi er tilfredse med eller har forståelse for.

Det er korrekt, at SMC biler ikke kan finde en bestilling af nøgler i deres system. Kontakten til SMC biler var kun indledende, og det opkald, vi afventede fra dem, omhandlede netop, at der skulle tages stilling til, OM det var relevant at udskifte låsene. Netop fordi vi stærkt betvivlede, at der var risiko for, at bilen kunne blive stjålet. Da SMC kontaktede os på baggrund af vores henvendelse, var der imidlertid ingen grund til at foretage bestillingen, som derfor ikke er i deres system, da bilen var stjålet aftenen forinden. Det var netop den oplysning jeg gav jer telefonisk og som SMC bør kunne bekræfte.

Det er ligeledes rigtigt, at I ikke har modtaget en anmeldelse af tyveriet af nøglen. Denne anmeldelse er udelukkende indgivet til politiet, da vi ikke vurderede dette som en forsikringssag - der var ikke stjålne effekter, der skulle dækkes. Under tyveriet blev to armbånd stjålet, men vi er bekendt med, at kontanter og smykker ikke dækkes ved denne type tyveri. Det eneste, I derfor som forsikring har modtaget anmeldelse om, er udskiftningen af den knuste bilrude. Anmeldelsen af den stjålne taske og bilnøgle kan findes hos …'s politi - I har tidligere fået oplyst journalnummeret.

Vi er ikke enige i, at vi har handlet groft uagtsomt. Vi handlede i udgangspunktet ved at fjerne bilen fra adressen, da vi oplevede, at der var en teoretisk mulighed for, at bilen kunne blive stjålet qua den stjålne nøgle, men da bilen IKKE blev stjålet ved det simple tyveri af tasken fra bilen, var der ikke meget, der tydede på, at der var tale om biltyve. Vi kunne se, at de havde gennemrodet tasken ved bilen, da der var faldet nogle kvitteringer ud i bunden af bilen, samt da de havde efterladt min pung, der ikke indeholdt kontanter. De har altså vidst, at de var i besiddelse af en bilnøgle, men handlede ikke på det.

Da bilen ikke blev stjålet i forbindelse med nøgletyveriet, og da der ikke er tale om en eksklusiv bil, fremstod det usandsynligt, at tasketyvene efterfølgende ville følge op på tyveriet."

I forlængelse heraf skrev klageren igen den 7/9 2010 til selskabet. Klageren oplyste bl.a.:

"Vi har som nævnt nu haft lejlighed til at læse den sag, I fremsender som en del af grundlaget for jeres afvisning af at dække vores bil, der er blevet stjålet.

Vi kan ikke se, at denne sag er tilsvarende vores. Tværtimod er der en række væsentlige forskelle.

- I sagen om den stjålne Porsche er der tale om en eksklusiv og meget værdifuld bil.

- Ejeren af Porschen har direkte tilsidesat forsikringsselskabets anvisninger om at sikre bilen. Vi har ikke haft kontakt til forsikringsselskabet og har derfor ikke bevidst tilsidesat forskrifter. Vi kontaktede ikke forsikringsselskabet, da der ikke var stjålet genstande, der ville blive dækket, da tasken blev stjålet. Vi var i udgangspunktet af den overbevisning, at to stjålne guldarmbånd kunne dækkes, men blev opmærksomme på, at det ikke var tilfældet. Forsikringsselskabet har derfor udelukkende modtaget anmeldelse om den smadrede bilrude; denne anmeldelse blev indgivet direkte af glarmesteren, og vi har derfor ingen kontakt haft til forsikringsselskabet og derfor ikke modtaget anvisninger, der kunne give os anledning til at handle anderledes.

- I sagen om den stjålne Porsche forsvinder bilnøglen ved et indbrud i hjemmet, hvor kun nøglen til bilen stjæles. Gerningsmanden har endda været inde i bilen, men er dog blevet forstyrret. Der kan altså ikke være megen tvivl om, at biltyve er på spil. I vores tilfælde har målet med indbruddet i bilen - ved en strand 90 km fra vores hjem - hvor taske med nøgler blev taget, efter alt at dømme været kontanter/letomsættelige værdier. Dette underbygges dels af, at intet ved bilen indikerede, at der skulle befinde sig en bilnøgle, SAMT at tyvene IKKE tog bilen, da de tog tasken og dermed nøglerne. I vores tilfælde indikerede gerningsmændenes handlinger altså IKKE, at der var tale om biltyve."

I brev af 17/9 2010 til klageren har selskabet bl.a. meddelt:

"Vi har på baggrund af dine oplysninger gennemgået sagen på ny.

Du anfører, at din kontakt til SMC biler kun var indledende og ikke en ordre, idet du ville have værkstedet til at vurdere om det var relevant at få skiftet låse/ omkodning af nøgler.

Videre anfører du, at I ikke har anmeldt tyveriet af nøglen til os, da I vidste at tyveriet af kontanter og smykker ikke var dækket.

Det er korrekt at din kaskoforsikring har dækket for skift af siderude uden at du har oplyst os om skadeårsag.

Det er ikke et værksteds ansvar eller kompetence at vurdere hvorvidt der foreligger en risiko for at bilen bliver stjålet i og med at nøglen er stjålet.

Det er korrekt at AK nr. 71.741 ikke er direkte analog med din sag, idet forsikringstageren her tilsidesætter den aftale der er lavet med selskabet om sikring af bilen. Vi betragter det derimod som groft uagtsomt, at du ikke har kontaktet os. Vi har som selskab ikke haft mulighed for at foretage en vurdering af risikoen eller lave en aftale om sikring af bilen.

Vi medgiver at indbruddet i bilen formodentlig ikke var med det formål at stjæle bilen, men derimod tasken. Det er højst tænkeligt, at tyven først har opdaget nøglen ved nærmere undersøgelse af tasken.

Risikoen for at bilen ikke blev stjålet, fordi det var en tasketyv og ikke en biltyv, der var i besiddelse af bilnøglen er ikke et tungt vejende argument. Bilen blev stjålet med rette nøgle og ikke ved hjælp af særligt udstyr eller viden, som kun en biltyv ville være i besiddelse af.

Du henviser igen til at afstanden på 90 km. mellem stedet for tyveriet af nøglen og tyveriet af bilen, bør indgå i vores afgørelse. Vi må fastholde, at afstanden i sig selv ikke er stor nok til at udelukke eller formindske risikoen for tyveri af bilen med den stjålne nøgle, i betragtning af tyvens muligheder for at finde og identificere bilen.

Du oplyser, at du var opmærksom på at det var en risiko for at bilen blev stjålet, men at du kun så dette som en teoretisk mulighed. Du har kontaktet værkstedet for at høre om skift af låse og har sikret din bil ved lejlighedsvis placering hos en nabo, og du har derfor alligevel handlet på risikoen.

Det er vores vurdering at du ikke har begrænset skadens omfang mest muligt, da bilen ikke var sikret tilstrækkeligt og da du ikke tidligt i forløbet kontaktede os for en vurdering af risikoen eller fik gennemført skift af låse eller omkodning af nøgler.

Vi finder ikke at der er fremkommet nye oplysninger i sagen, der kan ændre ved vores afgørelses, og vi fastholder derfor vores afvisning af dækning af tyveriet af bilen."

Den 10/10 2010 fandt politiet klagerens bil. Bilen havde flere skader, og der manglede 2 barnesæder.

I brev af 21/10 2010 til selskabet har klageren bl.a. påpeget:

"D. 1.9.10 og igen d. 17.9.10 har LB afvist at dække i ovenstående sag vedr. tyveri af bil. En afgørelse, som vi havde i sinde at klage over. Sagen har imidlertid taget en drejning, da bilen blev fundet af politiet søndag d.10.10.2010. LB har accepteret at dække omkodning af nøglerne, men der udestår fortsat dækningen af tyveri af børnesæder samt omkostninger i forbindelse med at bringe bilen tilbage til oprindelig stand og det værditab, der er sket som følge af tyveriet.
…
Overordnet har vi indsigelse til LB afgørelse på fem områder.

Værkstedets ansvar
I jeres svar af d. 17.09.10 fremstår det som om at vi har tilkendegivet, at det var værkstedets ansvar eller kompetence at vurdere, hvad risikoen var for at bilen blev stjålet. Det er på ingen måde tilfældet. Vi retter henvendelse til værkstedet med henblik på rådgivning i forhold til hvad man gør i en sådan sag, da vi ikke har prøvet noget lignende tidligere eller hørt om nogen der har. Det er imidlertid ikke det samme som, at vi mener, at værkstedet har et ansvar.

Måden hvorpå bilen stjæles
I afslag af d.17.09.10 fremgår det endvidere, at '*bilen blev stjålet med rette nøgler og ikke ved hjælp af særligt udstyr eller viden som kun en biltyv ville være i besiddelse af'.* Dette er for os en ny påstand som vi ikke nødvendigvis er enige i, og som LB bør påvise rigtigheden af, såfremt det anvendes som argument. Der er reelt ingen, der har viden om, hvordan bilen er stjålet; ej heller om den er stjålet af de samme, som begik indbrud i bilen.

Afstand samt tidsperspektiv
LB afviser, at afstanden på over 90 km samt tidsrummet mellem de to hændelser har betydning. Forhold vi fortsat ikke er enige i. Det forekommer os, at dette er en subjektiv vurdering fra LB, og vi vil derfor gerne have oplyst, hvor langt væk og hvor længe der skal gå for, at dette er faktorer, som LB tager med i deres vurderinger?

Kontakt til LB
LB medgiver, at sagen fra Forsikringsankenævnet (AK nr. 71.741), der anvendes som en del af grundlaget for afgørelsen, ikke er analog med vores, da der i sagen har været direkte anvisninger fra forsikringsselskabet til den pågældende forsikringstager. Vi stiller derfor spørgsmålstegn ved, hvorfor LB henviser til sagen, og vi skal her henlede til vores kommentarer på mail af d.7/9 til dette.

LB skriver, at det faktum at vi ikke kontaktede LB, betragtes som 'groft uagtsomt'. Dette vil vi på det kraftigste afvise som 'groft uagtsomt'. Der er ingen steder nævnt i policen, at forsikringsselskabet skal kontaktes ved en sag som vores. Det faldt os slet ikke ind at tage kontakt, da tasken blev stjålet fra bilen, idet der ikke var tale om en forsikringshændelse (de stjålne genstande dækkes ikke) med undtagelse af den smadrede siderude, som selskabet dækkede. At vi ikke tager kontakt til selskabet i forbindelsen med tasketyveriet kan højst karakteriseres som 'simpel uagtsomhed'. Vi handlede *ikke* mod bedre vidende. Til gengæld anmeldte vi tyveriet til politiet, hvilket i vores optik var det naturlige at gøre ved tyveri.

Det må også pointeres, at der i sager fra Forsikringsankenævnet ikke kan genfindes en tilsvarende argumentation om, at det er groft uagtsomt ikke at kontakte forsikringsselskabet i en situation som vores.

Begrænsning af skade
Der lægges i afgørelsen vægt på, at vi ikke har begrænset skaden 'mest muligt'. Det faktum, at vi faktisk traf visse foranstaltninger for at sikre bilen - herunder havde taget kontakt til et værksted - bruges til gengæld imod os.

LB slår dermed fast, at erkendelsen af en grad af risiko betyder, at vi skulle have handlet (begrænset skaden), som hvis vi rent faktisk havde haft kontakt til LB. Således stilles der her krav om, at vi agerer efter samme retningsliner som forsikringsselskabet har angivet til forsikringstageren i sag AK nr. 71.741, uagtet at vi ikke har haft en tilsvarende kontakt. Et krav, som vi ikke mener, LB kan stille, da det ikke kan forventes, at almindelige mennesker handler ud fra samme forståelse som et forsikringsselskab. Vi mener altså ikke, at vores handlinger kan betragtes som uagtsomme i henhold til bonus pater princippet.

Vi finder det i forlængelse heraf stærkt kritisabelt, at det faktum, at vi gør visse foranstaltninger for at sikre bilen, belaster os negativt, og at vi derved forsikringsmæssigt havde været bedre tjent, hvis vi slet ikke havde gjort foranstaltninger for at sikre bilen. Vi skal her gøre opmærksom på, at det efter vores opfattelse er en fejltolkning af 'groft uagtsomt' som begreb, som ikke bør tolkes således, at man straffes hårdere for at gøre lidt frem for slet ikke at gøre noget.

Vi forventer, at I reviderer jeres afgørelse. De forhold, vi i forlængelse af sagens udvikling forventer at få dækket, er:

- Nødvendig rensning af bilens kabine
- De to børnesæder

- Følgeskader på bilen (på nuværende ved vi, at dette som minimum omfatter udskiftning af bremser)
- Værditab på bilen som følge af, at den har kørt minimum 15.000 km., mens den har været stjålet."

Hertil har selskabet i brev af 17/11 2010 til klageren bl.a. oplyst, at det fastholdt sin tidligere afgørelse.

I klageskema af 24/2 2011 har klageren bl.a. anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Ved indbrud i bil (Passat VolksWagen årgang 2004) d.22/7-2010 på en strand i … (… - 90 km fra vores bopæl) stjæles taske fra bil. Indbruddet sker ved, at en siderude smadres, og tasken, der er placeret under forsædet, stjæles. Tasken indeholder blandt andet nogle smykker, men også en bilnøgle til den pågældende bil.
Tyveriet meldes til Politiet men ikke til forsikring, da vi først vil undersøge værdien af smykkerne før forsikringen kontaktes. Imidlertid går det op for os, at forsikringen ikke dækker løsøre, og derfor kontaktes forsikringen ikke - med undtagelse af en anmeldelse via glarmesteren om den smadrede rude og udskiftning af denne
D. 6/8-2010 om aftenen stjæles bilen fra vores hjemmeadresse.
Herefter starter den pågældende sag, som denne klage omhandler. LB afviser at udbetale erstatning for bilen, da de mener, at vi på en række punkter har ageret groft uagtsomt. En afgørelse som vi er uenige i, og som vi ønsker, at Ankenævnet for Forsikring forholder sig til.
Vi klager over afgørelsen til LB af tre omgange, og LB afviser sagen alle gange.
Bilen bliver fundet af Politiet d.10/10-2010, forud for at LB's juridiske afdeling behandler sagen for sidste gang. I forbindelse med, at bilen findes, dækker LB omkostningen forbundet med omkodning af bilens nøgler. Sagsmæssigt betyder det, at vores krav ikke længere er på erstatning af bilen, men på reparation af de skader, som der er sket på bilen i forbindelse med, at den har været stjålet.
Samtidigt bør det nævnes, at politiet har pågrebet en formodet gerningsmand, som kan sættes i forbindelse med bilen.
Vores indvendinger mod LB's afvisning af sagen fremgår reelt af korrespondancen med LB i bilag … til ... Imidlertid er der også lavet en opsummering i bilag … Som det fremgår af sagen, mener LB, af vi har ageret groft uagtsomt på en række punkter. Vi finder det vigtigt, at Ankenævnet forholder sig til disse punkter særskilt (og samlet), da de i vores optik er principielle, og, hvis LB har ret, stiller krav til den måde, man som forsikringstager skal agere i en sådan sag. Krav, som vi ikke har kunnet finde andre eksempler på er stillet, og som ej heller er beskrevet i vores police.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
At LB dækker de udgifter, som vi har haft i forbindelse med tyveri af bilen, hvilket samlet beløber sig til 32.740,91 kr. Dette fremgår af bilag … til ...
Hertil kommer et ikke estimeret beløb vedrørende de skader, der er kommet i kabinen som følge af tyveriet. Der er tale om et panel, som er knækket, et askebæger som er defekt samt cigaretbrændemærker ved gearstang og på sæde."

I brev vedlagt klageskema har klageren nærmere uddybet sin klage. Af brevet fremgår bl.a.:

"Imidlertid er der et forhold, som vi gerne vil uddybe yderligere. Det omhandler afstanden mellem tyveri af tasken og bilen og den tid, der går mellem de to tyverier. LB afviser af tre omgange (bilag …) at dette har betydning for sagen og skriver samtidig, at dette forhold ikke kan siges at formindske risikoen for tyveri af bilen. Som nævnt i selve klageskemaet er en mulig tyv af bilen imidlertid efterfølgende anholdt af politiet. Konkret pågrebet på grund af efterladte beviser i form af tyvekoster, der befandt sig i vores bil, da politiet fandt den. Vores kontakt til politiet i relation til dette har givet os mulighed for at forhøre os om deres kendskab til lignende tilfælde, hvor der er en betydelig afstand mellem tyveri af nøgle og bil. Svaret er, at modellen hvor nøglerne først stjæles fra privatadressen og bilen så stjæles efterfølgende ikke er unormalt, men dog oftest ses ved tyveri af dyrere biler. Sjældnere ses modellen, hvor det ikke er med afsæt i et indbrud i et privathjem, at først nøgle og så bil stjæles. Endvidere betragtes et forhold som vores, hvor der er en betydelig afstand mellem tyveri af nøgle og bil som meget usædvanligt - af politiet.

Ikke desto mindre er det LB's opfattelse, at vi som forsikringstager fejlagtigt tog dette forhold med som en parameter i vores vurdering af risikoen, og det på trods af, at LB ikke umiddelbart kan påvise, at afstanden ikke er af betydning, samtidigt med, at politiet betegner et forløb med den pågældende afstand mellem de to tyverier som meget usædvanligt. Derfor ser vi gerne, at Ankenævnet forholder sig til LB's kategoriske afvisning af, at afstanden mellem de to tyverier skulle have betydning for sagen, og deres påstand om, at afstanden efter deres opfattelse ikke mindsker risikoen for et tyveri.

Vi mener rent faktisk, at afstanden mindsker risikoen for tyveri, og at vi derfor også med god ret kunne sige, at risikoen for tyveri af bilen var mindre, end hvis nøglen var blevet stjålet fra vores privatadresse.
…
Da værkstedet vender tilbage forklarer de os, at man typisk bør kontakte sit forsikringsselskab i en sådan sag. Vi var imidlertid ikke bevidste om denne praksis eller den risiko, som der reelt er forbundet med at få en bilnøgle stjålet. Havde vi haft den viden, som vi besidder i dag, i forhold til hvordan biler typisk stjæles, havde vores foranstaltninger været af en helt anden karakter. Men den havde vi ikke, og på den baggrund mener vi ikke, at LB's påstand om, at vi agerede groft uagtsomt er korrekt. Der er tale om simpel uagtsomhed."

Dertil har selskabet i brev af 10/3 2011 til nævnet bl.a. bemærket:

"Ad. Tyveri af tasken indeholdende en bilnøgle:
Bilen blev stjålet fra vores medlems hjemadresse den 6. august 2010, hvilket han anmeldte til os samme dag. Den 10. oktober 2010 blev bilen fundet igen. Vi betalte herefter for en omkodning af bilens låsesystem, da vores medlem anmodede os herom. Såfremt han havde kontaktet os med dette krav allerede den 22. juli 2010, havde vi dækket omkodningen af bilens låsesystem på dette tidspunkt, da vi ville have anset risikoen for tyveri som væsentlig, da nøglen blev stjålet med oplysninger om vores medlems hjemadresse kun 90 kilometer derfra. Ud fra vores medlems forklaring finder vi, at det ikke kunne tilregnes ham eller hans hustru som groft uagtsomt, at der lå en bilnøgle i en taske i bilen, hvorfor vi heller ikke af den grund ville have afvist en omkodning af bilens låsesystem.

Ad. Tyveriet af bilen:
Da tasken indeholdende nøglerne og oplysninger om vores medlems hjemadresse blev stjålet, foretog vores medlem en omkodning af husets låse. Han var bange for, at tyveriet af husnøglerne og oplysningerne om hans adresse ville føre til indbrud. Herudover parkerede han lejlighedsvist sin bil hos en nabo, ligesom han kontaktede et værksted for at forhøre sig om mulighederne for omkodning af bilens låsesystem. Vores medlems handlinger viser såle-

des, at han var klar over, at der forelå en risiko for tyveri. Vores medlem har dog til os anført, at han alene anså risikoen som værende teoretisk, da han ikke formodede, at det var biltyve, der havde stjålet nøglen.

Som følge af vores medlems oplysninger om forløbet op til tyveriet afviste vi at dække dette med henvisning til, at vores medlem havde handlet groft uagtsomt ved ikke at foretage tilstrækkelig sikring af sin bil.

Vores medlem skriver i sin klage, at vi finder, at afstanden mellem tyveriet af tasken og medlemmets hjemadresse er uden betydning. Det skal hertil bemærkes, at netop afstanden er et parameter, der har indgået i vores vurdering af denne sag, hvorfor vi ikke kan genkende denne udlægning. Vi har alene tilkendegivet, at afstanden ikke er så stor, at risikoen for tyveri på den baggrund skulle være elimineret.

Vores medlems bil blev fundet den 10. oktober 2011. Der var ikke på bilen objektive tegn på, at denne ikke skulle være kørt med rette nøgle. Da bilen nu er kommet til veje, omhandler klagerens krav alene tyveri af to børnesæder, rensning af bilen, følgeskader på bilen samt værditab som følge af tyvens kørsel i bilen. Da vi har afvist at yde dækning for det anmeldte tyveri, fastholder vi, at de direkte følger fra tyveriet heller ikke er dækket. Værditabet som følge af tyvens kørsel i bilen er en så indirekte følge af tyveriet, at vi heller ikke kan tilbyde dækning herfor.

Konklusion:
Vi må efter en fornyet gennemgang af sagen fastholde, at følgerne af tyveriet af bilen ikke er dækket, da vores medlem handlede groft uagtsomt ved ikke at sikre sin bil tilstrækkeligt, da nøglerne hertil blev stjålet sammen med hans hjemadresse. Vores medlems handlinger viser, at han indså risikoen for tyveri, da han foretog omkodning af husets låse, ligesom han lejlighedsvis parkerede bilen hos en nabo, og han kontaktede et værksted for at forhøre sig om mulighederne for omkodning af bilens låse. Dette var dog ikke tilstrækkelig sikring, da han burde have iværksat omkodning af låsesystemet hurtigere end sket (der gik godt to uger fra tyveriet af nøglen til tyveriet af bilen), ligesom han i den mellemliggende periode burde have parkeret mere end lejlighedsvist et andet sted end på sin hjemadresse.

Nøglerne til bilen blev stjålet sammen med oplysninger om vores medlems hjemadresse kun 90 kilometer fra vores medlems hjem. Han burde derfor have indset, at det stjålne kunne anvendes til senere at stjæle hans bil. Såfremt vores medlem havde kontaktet os allerede efter tyveriet af nøglerne, så ville vi have dækket en omkodning af bilens låsesystem på dette tidspunkt, da vi ville have anset tyveririsikoen som værende væsentlig."

Nævnet udtaler:

4 af nævnets medlemmer finder det betænkeligt af fastslå, at klagerens håndtering af sagen samlet set må karakteriseres som groft uagtsom, jf. forsikringsaftalelovens § 52. Disse medlemmer finder derfor, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise at

dække de med tyveriet forbundne skader. Disse medlemmer har herved bl.a. lagt vægt på, at tyveriet af tasken med nøglen fandt sted 90 km fra klagerens bopæl.

1 af nævnets medlemmer finder efter en samlet vurdering, at klagerens handlemåde må anses som groft uagtsom. Dette medlem har navnlig lagt vægt på, at tyven efter tyveriet af tasken havde oplysning om klagerens bopæl, og at det efterfølgende tyveri af bilen fandt sted, mens den stod ved bopælen.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Lærerstandens Brandforsikring G/S, skal anerkende, at klageren ikke efter tyveriet har handlet groft uagtsom, og skal herefter anerkende skaderne på klagerens bil og tilbehør som dækningsberettigende.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson